

La Suda Kruco

Oficiala Organo de la Australazia Esperanto-Asocio.

Redakcio-Administracio :
Box 731F, Elizabeth-str: P.O.,
Melbourne (Aŭstralio).

Abono (por dek du numeroj) :
Aŭstralio: 4 ŝilingoj kaj 6 pencoj.
Ekster Aŭstralio: 5 ŝilingoj

Specimena numero-unu respondkupono aŭ 30 c. U.E.A. kupono.

Unu numero: 4 pencoj

Anoncoj: Por 3 linioj: 1 ŝilingo.

N-ro 95 (Eighth Year)

Melburno (Melbourne), Australio.

10 majo 1928

COMPULSORY EDUCATION.

It is universally admitted that the peoples of our world are slowly but surely being brought into closer relationship. Distance is now of little account.

Racial differences are fast disappearing. East is copying west. both are following the same trail.

The upward trend in all forms of human life—social, political, religious, scientific, and industrial, is seen and felt in every corner of the world.

We boast of our inventions, we are proud of our sane, humanitarian laws. We joy in the general progress. So far, so good. But when a member of one nation meets a citizen of another land, each appears to be lost for words. They possess no medium for transmitting thought one to the other. They speak with different tongues.

What a satire on our boasted knowledge. What a condemnation of the wisdom and capacity of our law makers.

The need for a single auxiliary language for all nations is so apparent that one marvels at the ineptitude of our wise rulers. The means of making every man, woman and child a bi-linguist is easy: it costs next to nothing. The advantages are so great, that human imagination cannot grasp the full result of all humanity meeting on the one level of human understanding.

A small addition to the curriculum in all schools in every country where

schools are known. The compulsory teaching of the international language, as auxiliary to the national tongue; each lesson to occupy, say 30 minutes per day. What would it mean? It would mean that millions of people would, in effect, be able to speak 20 languages. Every phase of human culture would extend to undreamt of heights. World travel would receive an immense impetus. Commerce would expand in all directions. Tolerant understanding between the various races would come naturally.

No more need for interpreters when Governments parley with Governments.

No more the necessity for translating every book and document into many languages.

For each nation, its mother tongue, and Esperanto for the whole world.

Ask the member of Parliament for your district what he is going to do about it.

AN ACCEPTABLE GIFT.

You believe in Esperanto and what it stands for? Pass this copy of "La Suda Kruco" on to your friend; or better still, send to us your friend's name and address, together with 4/6, and we will post to him each copy for the ensuing twelve months.

Both your friend and your Esperanto journal will benefit by your thoughtfulness,

KRONIKO.

SYDNEY, N.S.W. — Dum la pasinta monato okazis la jenaj programeroj; Jaŭdo la 5a (la tago antaŭ pasko kaj tre taŭra por la temo), s-ro J. Serišeff, ekspastro el Siberio, paroladis pri "Esperanto kaj religio." En sia parolado, li diris, ke Esperanto estas preskaŭ religio, ĉar ĉiu religio havas, fundamente, la ideo de servo al idealo, kaj la plibonigo de la homaro, kaj tion ankaŭ havas Esperanto. Li ankaŭ citis okazojn en kiu Esperanto kaj iuj religiaj organizacioj reciproke sin helpis.

En alia vespero estis kondukata elspozicio de ĵurnaloj. Anoj alportis Esperantajn Ĵurnalojn ricevitaĵojn el multaj diversaj landoj montrante la disvastigado de Esperanto. S-ro Simons montris kelkajn radio-ĵurnalojn presitaĵojn en Rusa lingvo, sed kun resumo de la ĉefaj artikoloj en Esperanto. En Rusujo, verŝajne, oni uzas nian lingvon multe.

S-ro H. Torr paroladis je la 19a pri "Malnova Egiptujo." Li ilustrigis sian paroladon per lumbildojn, kelkaj el kiuj montris bele kolorigitajn objektojn faritaĵojn de la Egiptoj antaŭ 4000 jaroj.

Novajo de la monato estis, Esperanto koncerto je la lasta jaŭdo. Kelkaj ĝuindaj eroj estis donitaj de la anoj kaj ties amikoj, kaj poste sekvis dancado, kun la muziko de tre bona dancmuzikistaro, venigita de s-ro Jamieson.

AUCKLAND, Nov-zelando. — La bone-konata mondvojaĝanta Esperantisto, s-ro Edmund Zscheile, alvenis ĉe ni el Sydney dum la 27a februaro. Ni bone profitis per la okazo de lia vizito. Renkontite ĉe la kajo de la societa prezidanto, s-ro J. S. Russell, s-ro Zscheile estis konigita al la urbestro; kaj la vizitanto parolados al bone-ĉeestita kunveno pri siaj spertoj. La gazetoj donis multe da spaco al plendetaloj pri la sinjoro, la vojaĝado lia kaj Esperanto, ĉiuj detaloj kontentigis disvastigantaj kaj propagandantaj la lingvon tra grandega rondo de legantoj.

CHRISTCHURCH, N.Z. — Klason konsistantan el sep anoj gvidas s-ro N. M. Bell, M.A., kiu ankaŭ kondukas pri-Esperantan kolonon en la gazeto "The International Sunbeam."

La Radia Brodkasta Kompanio invitis s-ro Bell brodkasti pri Esperanto de la radio-stacio 3YA (Christ-

church, 500 w., 306 metroj).

WELLINGTON, N. Z. — Dum februaro neordinara nombro de samideanoj envenis nian urbon: S-ino kaj gefiloj Dewing, s-ino Watkin (el Aukland) kaj s-ro J. McGuigan (Mangahao Hydro). Estas ĉiam plezuro renkonti malnovajn geamikojn.

Ciusemajne la loka klubo kunvenis kaj ni jam pasis multajn profitoplenajn vesperojn. La instruado de lernantoj estas nia plej granda kaj urĝa tasko kaj ricevas specialan atenton. Boŝegaj rezultoj jam venis.

Skribtempe estas necerte ĉu Esperantisto sinjoro Zscheile povos viziti nian urbon aŭ ne. Oni konsideras trovi rimedojn.

BRISBANO (Kvinslando). — Tre sukcesa konversacio-koncerto okazis 24 aprilo en "Salono de la Muzoj," George-str. La societo invitis anojn de aliaj lingvosocietoj, kiuj kunvenas en tiu salono, kaj akceptis gastojn el Alliance Francaise, Centro Espanol, Kolonja Polska kaj Societa Dante.

Oni prezentis programon preskaŭ tute en Esperanto, sub la direktado de sinjoro H. H. Hutton. La vortoj de la kantoj aperis sur grandaj afiŝoj, kune kun laŭvorta traduko, tiel ke la gastoj povis kompreni kaj eĉ iom lerni el nia lingvo.

Jen la programo:

Gardu la Reĝon Di'. Parolado (Angle), S-ro M. Hyde; Komuna Himno ("La Espero"), Alestantoj: Violona Solo ("Berceuse"), S-ro H. Hutton, F-ino J. McDonald; Kanto ("Oraj Sonĝoj Kisu Vin"), F-ino Eva Bowen; Deklamo ("Ho, Mia Kor'!"), F-ino Roza MacPherson klarigita de S-ro Klement Kidd; Hinno ("Restu kun Mi"), Societa Horo; Violona kaj Piano Dua ("Barcarolle"), S-ro H. Hutton, F-ino J. McDonald; Komuna Kantado ("Juanita"), Alestantoj; Deklamo ("Earthenware"), F-ino Doris Wright; Kanto ("Yenu Belfloro"), F-ino Gertrud Carrick; Mandolina Ludo ("Gaz"), F-ino D. Drouyn kaj helpantoj; Kanto ("Mandalay"), S-ro Stuart Partridge.

Bonaj raportoj aperis en ĉiuj kvar taggazetoj.

Vizitis nian urbon antaŭ nelonge malnova kaj fidela samideano el Melburno, fraŭlino Maud Helm. Pro la foresto de la prezidanto (sinjoro Hyde) ŝin akceptis la vicprezidanto, (fraŭlino Macpherson kaj sinjoro Kidd), kiuj kun diversaj aliaj sami-

deanoj gastigis nian amindan vizitantinon.

Alia vizitanto el la Sudo, kies vizito donis al niaj anoj grandan plezuron, estis sinjoro Douglas Guilbert, la sprita kaj fervora delegito de UEA en Hobart (Tasmanio). Malgraŭ lia tromallonga restado la samideanoj diversfoje renkontis sinjoron Guilbert, kaj aranĝis festeton en la Botanika Ĝardeno en lia honoro.

Dum marto tri anoj de la societo legis eltiron el la Pola komedio "Consilium Facultatis"; oni elektis la scenon, en kiu ĉiu el du junuloj kredas, ke la alia estas vera kuracisto, kaj kune faras strangan "konsulton" super la malsanulo pro imago. La rolojn legis: Vladislavo Ŝocki, S-ro Oskar Behncken; Gasparo Bolbecki, S-ro H. H. Hutton; Zdislavo Mojicki, S-ro M. Hyde.

CONCERNING ĝ.

In English and in those languages derived from Latin, G generally has one sound before a, o, and u, and another before e and i. In the first case it is pronounced as Esperanto G: in the second the English. Italians and Rumanians give it the sound ĝ, the French j and the Spanish something like h. To give to G the two sounds, soft and hard, would mean a grave violation of the phonetic principle; moreover such an assignment would be impossible in Esperanto owing to the endings a, e, i, o, and u. To fix for G only the hard sound would be to cripple the sound of a great many words which are pronounced with the soft sound in F., S. and I. Furthermore, to represent G by J would change almost out of recognition the form of words and would be impossible in Esperanto owing to its grammatical structure, which firmly postulates that i should have the form J. There remains then no other solution to the problem than to differentiate the soft sound from the hard by adding a circumflex to G. Thanks to such, and without any violation of the phonetic principle, words such as ĝermo, ĝeni, ĝibo, ĝirafo, anĝelo, argento, danĝero, forĝi, manĝi, rifuĝi, venĝi and many others retain in Esperanto the form that they have in the national languages. They certainly are much more easily recognised than would be jermo, jeni, jibo, jirafo, anjelo, and so on, djermo, djeni, djirafo, andjelo,

or dyermo, dyeni, dyibo, dyirafo, endyelo, as some "phoneticians," having given little attention to derivation, have proposed. The letter ĝ avoids the above distortions and as far as possible permits respect to the form of the words, which point, as regards the memorising of them, is certainly not less important than the sound.

The articles on the circumflexed letters, which could be easily extended, have shown that the introduction of the supersign was not a mere caprice of the author of Esperanto, but that it is closely connected with the structure of our vocabulary. It is the only practicable means of blending the phonetic principle, as required by logic, with the principle of the maximum internationality of root words. Thanks to it the vocabulary of Esperanto has a Romano-Germanic character and attains the highest point of true internationality. The examples cited have shown also how mistaken are those persons who believe it possible to abolish the circumflex from the alphabet without changing the rootwords. Alphabet and vocabulary are so closely bound together that he who will reform the first must also reform the second, unless he wishes to fly in the face of logic. The orthography of the words is not something unimportant and purely conventional, the conservation of the forms of the words taken from the national tongues plays a great part in the memorising of them. Zamenhof rightly took great care not to cripple the national roots, and at the same time to act in conformity with the phonetic principle. That difficult problem he solved by the use of the circumflex, without which it would have been necessary to sacrifice either the truly phonetic character of the spelling or the maximum internationality of rootwords.

There remains the practical side or the problem. The circumflex, say some critics, is in theory excellent, but must nevertheless be got rid of because it makes it difficult or impossible for Esperanto to be printed anywhere and at any-time. It must be possible to print a book or an article in an international language in any printing office in the world. We cannot deny that that difficulty did exist in the early years of Esperanto, when our language was generally

frowned on, and an Esperantist was regarded as an oddity or an idiot. But with the wide spreading of the tongue that difficulty has disappeared, and to-day there is not a printer who would refuse the small sum necessary for the acquisition of the much-discussed letters if important and continued work in Esperanto were given him. The abundant collection of Esperanto literature now printed (one book in every three days) in every country clearly disproves the argument that Esperanto texts cannot be readily printed.

It is true, however, that the circumflex makes difficult occasional printing of Esperanto text in journals and reviews. But it would seem that such a means of propaganda is not to be recommended, for experience has shown that the non-Esperantist who reads such matter invariably pronounces it badly and so receives a wrong impression of the euphony of our tongue. For such journals and magazines as wish to print a regular Esperanto column proper type could be procured from any type foundry. The use of h instead of the circumflex, as recommended by Zamenhof, can also be used on occasion.

Others have used as argument against the circumflex the fact that speed in hand-writing is somewhat hindered because the signs necessitate the raising and bringing back of the hand. But this exists in all orthographies. Almost all have one or several supersigns and all use dots for i and j, and strokes for t, which are, as far as hand-writing goes, true supersigns, for just as with our circumflexed letters, it is necessary with them to raise the hand and bring it back along the paper. But in Esperanto the proportion of circumflexed letters when compared with the i-j dots and t-strokes is really low. From a random column of "Esperanto" we counted 484 dots over i and j and strokes to t, and only 68 circumflexes, that is, one to seven! Such an argument then can be lightly dismissed. Those who bring forward the argument, should, to be logical, propose the abolition of the dots over the i and j, and the t-strokes. All the technical difficulties caused by the circumflex, such as they are, shrink into insignificance in comparison with its utility in making possible the maximum of internationality and a spelling

phonetically sound.

(Translated from the Esperanto of H.H. in "Esperanto.")

LETERO AL AMIKO EN EŬROPO.

Estimata samideano,

Antaŭ kelke da tagoj, mi legis kablono en tagjurnalo kiu informis, ke Aŭstralia indiĝeno dum li serĉadis perlojn je la marbordo de Hinchinbrook insulo, 80 mejlojn sude de la Kvinslanda urbo Cairns, estis atakita de ŝarko kiu formordis liaŭ dekstran kruron ĉe la kokso. Kamarado lia remis lugron al li, kaj helpis lin surbordiĝi, sed li mortis post unu horo.

Ofte oni aŭdas la famon, ke ŝarkoj ne atakas nigrahaŭtulojn, kaj jam kelkaj verkistoj skribis, ke la ŝarko ne atakas aŭ blankhaŭtulojn, aŭ nigrahaŭtulojn; tion mi ne povas kompreni, ĉar preskaŭ ĉiun jaron mi legas en la ĵurnaloj pri tragedioj similaj al tiuj, kiujn mi jam en tiu ĉi kaj aliaj leteroj priskribis.

En la sama ĵurnalo mi legis ke la Departemento de Komercejoj kaj Migrantoj estas informita pri projekto fondita por la kaptado kaj komerca utiligo de ŝarkoj, kiuj abundas ĉe la marbordoj de Okcidenta Aŭstralio, kaj ke la kompanio jam luas por 16 jaroj la registarajn viandejojn en Cairnaron.

Oni diras ke la ŝarkhaŭto estas nesuperebla pro daŭreco kaj kvalito, kaj per speciala procedo povas esti fabrikitaj, la plej bela kaj mola, aŭ la plej fortika kaj daŭra el ĉiuj ledoj. Ĝi havas naturan vejnaron, kiu tanite kaj finperfekte, igas ĝin supera je ledo fabrikita el kiu ajn speco de bruthaŭtoj. Preskaŭ la tuto de la ŝarko estas komerce profitodona. La hepato, kiu pezas ĝis 100 funtoj enhavas altvalorajn oleojn, el la ostoj estas fabrikita gluo, kaj el la karno estas ricevita nitrogena terfruktigilo. El la glandoj oni havigas "Insulin"on, medikamenton, kiu portas novan vivon al tiuj, kiuj suferas diabeto. La "Insulin"o en ŝarkoj estas tia, kia estas facile ekstrakti.

En alia ĵurnalo mi legis, ke nova kompanio fondiĝis por kapti ŝarkojn ĉe la marbordoj de Nova Suda Kimrujo. Tiu ĉi kompanio jam akiris la registaran dragboatan stacion ĉe Port Stephens, kiel sian ĉefan laborejon.

Port Stephens estos la scenejo de eble la plej ekscita marsporto en la mondo. Ĝi estas natura haveno, 100 mejlojn norde el Sydney, kaj loko jam fama pro ĝia profundmara fiŝ-

kaptado, kie krom multaj aliaj specoj de grandaj fiŝoj, troviĝas arego da ŝarkoj.

La kompanio estis fondita sole per Aŭstralia kapitalo, kaj ricevis kontentigan subtenadon en Nova Suda Kimrujo.

La fiŝkaptado precipe estos farita per retoj, kiuj estas speciale konstruitaj. Tiuj ĉi retoj estas fabrikitaj el kotuna ŝnuro, kun maŝo de 4 ĝis 16 koloroj, kaj havas larĝon de 50 futoj kaj longon de 600 futoj. Dek retoj aŭ en tute 6,000 futoj, estos portitaj en ĉiu boato. Oni malplenigas la retojn ĉiumatene . . . el la ŝarkoj kapitaj 80 procento estas tenataj en la retoj per la brankoj, kaj droniĝas. Ili estas tiritaj surŝipen per altigilo, kiu estas fiksita al la masto.

Preskaŭ ĉiu speco de ŝarko trovita en aliaj lokoj de la mondo ankaŭ troviĝas en Port Stephens. Ledo fabrikitaj el la haŭto de la Tigro-ŝarko estas la plej bela el ĉiuj kaj estas uzita por remburaj plej multekostaj aŭtomobiloj. En la estinto tani ŝarkhaŭtojn estis malfacila afero, pro la kirasosimila supraĵo de la haŭto, sed tiu ĉi malfacilaĵo estas nun venkita.

Tuj kiam ŝarkoj estas portitaj al la stacio la naĝiloj estas fortranĉitaj. Post zorga preparado ili estas pakitaj kaj eksportitaj al Ĥinujo, kie ili estas venditaj je alta prezo, ĉar el la naĝiloj la hinoj preparas misteran supon, kiu, laŭ ilia opinio, estas tre bongusta.

Granda proporcio de tiel nomata muruo-hepatoleo estas fabrikitaj el la hepatoj de ŝarkoj, kaj ambaŭ estas identaj je ĥemia analizo.

Krom la hepatoleo, ankaŭ malpli valor oleo uzata en la preparado de koloriloj, la hardado de ŝtalo, kaj la preparado de brutledo estas dum la venontaj monatoj pligrandigitaj. Granda ŝarko donas ĝis 25 galjonoj da oleo.

La industrio devus esti tre profitodona, ĉar unu haŭto valoras de 15 funtoj sterlingaj ĝis 25 funtoj ster-

lingaj, kaj la ceteraj malpli gravaj produktaj vendiĝas je granda prezo.

Tuj kiam la unua stacio ĉe Port Stephens plene funkciados, aliaj stacioj estos fonditaj laŭlonge de la marbordo de Nova Suda Kimrujo. Estas jam pruvite, ke ĉe la okcidenta marbordó troviĝas multe de ŝarkoj, ĉar la ŝarkoj proksimiĝas al la marbordo persekutante la vastajn arojn da mugeloj kaj skombroj, kiuj migras inter februaro kaj majo al la frejejo.

La nuntempa kapitalo de tiu ĉi kompanio estas 18,000 funtoj sterlingaj, kaj la kapitalo kaj laboro de la kompanio estos pligrandigitaj dum la venontaj monatoj.

Via fidele, P. H.

DANGERA ERARO.

Laŭ vera okazintaĵo rakontis originale en Esperanto M. Fehr.

En iu urbo malleviĝis la nokto. Estis dum tiu epoko kiam ankoraŭ ne bruis la vagonaroj, ne rapidis la aŭtomobiloj. Pro tio la stratoj kuŝis silente en mallumo, ĉar ankaŭ lanternoj mankis tiam en la urbeto.

Tre malofte iu sola homo rapidis tra la stratoj malforte lumigitaj de duonluno. Ankaŭ malgranda knabo kun botelo en la mano paŝis timeme tra la nokto. Li haltis antaŭ apoteko kaj tiris la sonorilon.

La apotekisto jam dormis kun sia familo. Nun li ĉagreniĝis esti vekita dum noktomezo. Kiam li malfermis la fenestron kaj vidis la malgrandulon, li ĵetis kelkajn vortojn de kolero. La knabo ekploris. Pro tio la apotekisto malfermis la dompordon.

"Kion vi deziras, knabo?" li demandis, malfacile kaŝante sian koleron.

"Mi volas aĉeti medikamenton por mia panjo. Ŝi estas malsana preskaŭ ĝis morto. Bonvolu rigardi la recepton!"

Dum la viro pretiĝis la kuracilon, la knabo timeme kaŭris en angulo. Tiam li akceptis la plenigitan botelon kaj kuris hejmen por helpi sian karan

HAROLD PUDNEY

Specialisto pri Fontanplumoj

Se vi havas kriplan fontanplumon, kiu malhelpas vian skribadon portu ĝin al li, kaj li malkare rebonigos ĝin. Aŭ ĉu vi deziras fontanplumon POR VI MEM AŬ POR VIA AMIKO? Li havas multajn el ĉiu speco, je prezo facila por via monujo. Li speciale prizorgas mendojn per poŝto. Memoru la adreson

7 EQUITABLE PLACE, MELBOURNE.

panjon.

La apotekisto ree enlitiĝis. Subite li eksaltas kaj rapidas malsupren.

Cu mi donis al la knabo la ĝustan rimedon? li pensis. Sur la magazena tablo staris malslosita botelo, kies surskribon kaj etiketon li ne bone atentis antaŭ minutoj pro la duondormo. Nun li rigardadas terurigit la etiketon: du ruĝaj krucoj kaj inter ili la vorto — veneno!

La viro paŝas ekscitite tra la ĉambro, senĉese ripetante: Mi estas la mortiginto de patrino. Kial mi ne demandis la nomon de la knabo? Eble mi ankoraŭ povus malhelpi la malfeliĉon. Sed nun ĉio estas vana, ĉio estas vana!

Malespere li sidigas sur seĝon.

Jus la sonorilo ree eksonas. Kiam li malfermas la pordon, eniras la fremda knabo, forte plorante.

Ektremante la apotekisto demandas "Kiel fartas via patrino."

"Ŝi mortos! Ŝi mortos!" kun larmoj plendis la knabo. "Pardonu, kara sinjoro, ke mi denove petas la medicamenton. Antaŭ nia dompordo mi falis kaj rompis la botelon."

La knabo daŭrigis plori kaj timeme observis la vizagon de la viro, kies koleron li timis. Sed tiu ĉi viro nun certe mem ploris, ĉar kelkaj larmoj glitis trans liajn vangojn. Tiam li ĉirkaŭprenis la knabon kaj donacis al li sukeraĵojn.

Kiam la knabo ĝojigite forlasis la apotekon kun nova medicamento, la viro diris, ke li vizitos lian patrinon.

—El Heroldo de Esperanto.

LOCKED UP LITERATURE.

The combined literature of the nations represents an accumulation of historical information, covering the whole of the known world. It also gives to us the wisdom of men and women, who have lived and proved the truth of the things written.

To appreciate the value of the world's literature, one must preserve an open mind; in order to grasp the various points of view of the writers. It is so easy to put on one side anything that is not tinged with a national outlook, our national outlook.

A wise man will seek the truth impartially; nationality in literature is interesting as giving example or the national view point. The growth and expansion of education among the masses during the last fifty years has produced keen desire to know more

of the peoples of countries, other than our own.

Whereas it was the custom to read and study national history, to the exclusion of all others, modern students and readers to-day are reaching out internationally.

It is instructive and fascinating to get the view point of people living in parts of our planet, remote from ourselves. It is more than that, it is wise.

Modern political forms of government have brought most nations into closer touch with the rest of the world. Modern discoveries and inventions, such as wireless, telegraphs, telephones, aviation, television and automobiles have done much to minimise the effect of artificial barriers, which for ages have separated the nations one from the other.

Little by little the dawn of international understanding becomes visible. The necessity for visualising things internationally, as opposed to the old idea of a number of nations, each as it were in a watertight compartment, living only for themselves, treating all others as hostile, has become so plain that men are wondering what on earth we have been doing not to have perceived it ere now.

The greatest difficulty and stumbling block has been the question of language. Even this is disappearing. By means of the international language, used as an auxiliary to all national tongues, the access to the literature of all nations is open to every man and woman.

It is less than fifty years since the creative genius of Dr. Zamenhof gave Esperanto to the world. Since then quite a large number of books have been published in Esperanto. These cover many original works as well as translations from practically every known language. The fact that so many works are available in the language shows that large numbers of people, spread all over the world, are able to read and enjoy the literature provided for them.

Clearly, Esperanto, the international auxiliary language, is among the greatest developments of modern times; it ranks with radio transmission. It is the key to the doors, behind which lies the best of the world's literature, and this in turn contains the wisdom and knowledge of the ages. It is ours for the asking.

A STEP FORWARD.

Gradually the Esperanto movement in Australia is coming into its own. For many years individual members have striven to make it better known and to obtain recognition, but only to a limited extent have their efforts succeeded. The peculiar apathy of the general public in language matters is notorious and it is solely devotion to an ideal that has allowed Esperanto to rise to its present level in this country.

Very encouraging signs appear on the horizon just now. The president of the Esperanto Society in Sydney has received a letter in the following terms from the Australian League of Nations Union, New South Wales Branch:—

"In order to maintain the representative character of the function, I was instructed to invite important organisations in N.S.W. to nominate one or two representatives for the General Committee . . . and shall be glad if you will represent your organisation."

The function referred to is an "International Ball" held annually by the League under Vice Regal patronage, and undoubtedly one of the most brilliant of the year. Participation in an event of this nature will mean formation of a separate Esperanto unit and, as such, attract more than usual attention.

At a preliminary meeting of the League of Nations Union presided over by Lady de Chair, wife of the Governor of New South Wales, almost every consul in Sydney, leaders of prominent organisations and social magnates attended, and the Esperanto Society was also officially represented by its president, Mr. F. T. Simon, and Miss F. Fleming, assistant secretary.

Although, for the moment, this encouraging news is local in nature, it may have far-reaching effects as the League of Nations Union is an influential body with branches in all parts of the world. Esperantists in Sydney are now working hard to justify their inclusion and to ensure success of their section on July 10th.

ESPERANTO PUBLISHING COMPANY.

The Esperanto Publishing Company Ltd. has been formed to further the publishing of good Esperanto works in

dent of the British Esperanto Association Great Britain. It is entirely independent, but the two bodies will work in harmony.

The first book to be published will be *The Origin of Man*, by Professor Sir Arthur Keith, M.D., D.Sc., L.L.D., F.R.S. This book consists of Sir Arthur Keith's Presidential Address to the British Association last year, which caused great controversy, with the addition of some explanatory chapters afterwards added by the author. It has been translated by Professor Wm. Brown, B.Sc., M.I.E.E., M.R.I.A., Mr. F. R. A. McCormick, A.R.C.Sc.I., A.M.I.C.E.I., and Mr. K. R. Sturmer, D.B.E.A., and is being published in Esperanto by kind permission of the author and of Messrs. Watts and Co., the publishers of the English edition. It will probably be ready about the end of April.

This will be followed in June or July by the publication of an excellent translation of Sir H. Rider Haggard's *Moon of Israel*. Permission to translate this into Esperanto was given by the author just before his death, and permission to publish it has been given by Messrs. John Murray, the holders of the copyright.

AL NIAJ SUBTENANTOJ.

Por ŝpari la poŝtelspezoj ni kvitanas la ricevon de donacoj kaj abonoj jene:—(La daton post la nomo kaj sumo montras al kiu dato la abono estas pagata) H. C. Conwell, donaco 2/6, abono 4/6, majo '29; S. Clark, anonco, 3/-; D. Hitchcock, 5/-, junio '29.

GAZETOJ RICEVITAJ.

Abeider Esperantisten, 3; British Esperantists, 276; Esperanto, 3; Germana Esperantisto, 3; Heroldo de Esperanto, 9, 10; Hungara Heroldo, 2; Itala Esperanta Revuo, 1 2; International Language, March; La Verdn Lumo, 2; La Tagigo, 2; La Revuo Oriento, 3; Pacifika Espero, 31, 32; Svenska-Tidningen, La Espero, 2; Verda Stelo, 3; Vegetarano, 1.

ANONCO.

WANTED:—Learner wishes to buy a copy of Key to the 42 exercises contained in Zamenhof's "Fundamenta Krestomatio" and in Hyde's "Esperanto Guide." Address (stating price) to Samuel Clark, Wootha Rd., Maleny, Queensland.

BIBLIOGRAFIO.

Teo Jung: Landoj de l' Fantazio. Romano en tri partoj, originale verkita en Esperanto. Kun kvar tutpaĝaj ilustraĵoj, titola kaj kovrila bildoj. 328 paĝoj. Prezo broŝ. rmk. 3.20 (svis. fk. 4.—), duontole bindite rmk. 4.80 (sv. fk. 6.—).

H. J. Bulthuis: Jozef kaj la edzino de Potifar, aŭ: Idoj de Merkuro kaj Eroso. Romano originale en Esperanto. Rekomendita de Esp. Literatura Asocio. Du volumoj 188 kaj 200 paĝoj (entute 388 paĝoj). Broŝurite, ambaŭ volumoj kune kostas rmk. 3.20 (sv. fk. 4.—), duontole bindite en unu volumo rmk. 4.80 (sv. fk. 6.—).

Edvardo Wiesenfeld: Galerio de Zamenhofoj. Kun 18 portretoj, unu familia bildo kaj genealogia tabelo. Teksto 40 pĝ. Prezo kartonite rmk. 1.—.

Ilustrita Biblioteko, serio I: Oriento. La tuta serio (kvin numeroj) kune kostas rmk. 2.— (sv. fk. 2.50); duontole bindite en unu volumo, kun kvar tutpaĝaj ilustraĵoj, rmk. 3.60 (sv. fk. 4.50). Unuopaj numeroj kostas po rmk. 0.50 (sv. fk. 0.65); ĉiu volumeto enhavas titolan bildon kaj tutpaĝan ilustraĵon. Jen la titoloj de la unuopaj volumetoj:

N-roj 1/2. P. W. van den Broek, Devi Angreni, kaj: Mak Miah. Du rakontoj el Javo. 64 pĝ.

N-ro 3. M. Ĉ. Kuo: Ribelemaj Vironoj (Uan Caŭ Ĉin). Moderna hina dramo en du aktoj. El hina lingvo tradukis ŝ. M. Chun. 32 pĝ.

N-ro 4. Kalidasa: Sakuntala. Rakonta el la antikva Hindujo. 40 pĝ.

N-ro 5. Mil kaj Unu Noktoj. Tri rakontoj el la mondfama fabelkolekto. 32 pĝ.

Ĉiuj el la superaj verkoj estas el la eldonejo de **Heroldo de Esperanto. Horem b. Koln, Germanujo.** La Esperanto estas laŭ la fundamento, kaj ili estas bone presitaj kaj binditaj, kaj meritas legadon.

PENSOJ PRI MORTO.

"Se mi eraras, kredante ke la homanimoj estas senmortaj, mi eraras volante; kaj mi ne deziras, ke ĉi tiu eraro, kiu ravas min, estu deŝirita de mi dum mia vivo. Sed se, mortinte, mi jam ĉesos konscii, kiel iuj detalamantaj filozofoj supozas, mi ne timas, ke mortintaj filozofoj min mokos." — Cicero.

"Se ja ekzistas dioj, morti estas bone; se ne, malĝoje estas vivi." — Marcus Aurelius.

"Tio, kio estas tiel universala, kiel la morto, nepre devas esti bonfara." — Schiller.

Brisbana Esperanto-Societo kunvenas la 2-an kaj 4-an mardojn de ĉiu monato en salono de State Service Union, 3-a etaĝo, King House, Queen-str.: Prezidanto: Maŭrice Hyde, F.B.E.A. Vicprezidantoj: Fraŭlino R. MacPherson, Klement Kidd. Sekretariino: Fraŭlino E. B. Carrick, Office of Supt. of Telegraphs, G.P.O., Brisbane (Kvinslando-Queensland).

Melburna Esperanto-Societo, Prezidanto, s-ro N. Grant; sekretariino f-ino V. Cox. Poŝta adreso, Box 731F, Elizabeth-str. P.O., Melbourne. Kunveno: Public Benefit Bootery Building, 5th Floor, 323-325 Bourke St., Melbourne. Vendrede vespere, je la oka horo.

SYDNEY ESPERANTO SOCIETY. Kunvenas ĉiun ĵaŭdon de 8-10 p.m., ĉe "Rawson Chambers," Rawson Place (5a etaĝo). Ĝuste apud la ĉefstacidomo; enirejo ankaŭ ĉe Pitt Street. Prezidanto: s-ro F. T. Simon; Sekretario: s-ro Leslie E. Pfahl, 174 Burwood Road, Burwood.

WELLINGTON ESPERANTO CLUB—Meets every Tuesday, 8 p.m., in the Y.M.C.A., Willis St., Wellington. Visitors always welcome. President: S-ro W. L. Edmanson, F.B.E.A.; Secretary, S-ro Bertram Potts, F.B.E.A., 34 Argentine Avenue, Miramar, Wellington, N.Z.

Cole's Book Arcade, Melbourne.

TWO MILLION BOOKS AND PIECES OF MUSIC.

— Send for —

"THE RAINBOW," Cole's Monthly About Books. **FREE TO YOU.**

Printed for the Proprietors, The Australasian Esperanto Association, 323-325 Bourke Street, Melbourne, by McLean Publishing Co., Oakleigh.